

[Ole Vig Jensen]

mentere sine påstande, men den diskussion kan vi måske tage ved en anden lejlighed.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det kunne være fristende at blande sig i den foregående debat, ikke mindst på grund af den udtalelse, hr. Glistrup kom med i sin bemærkning om de sidste 20 år, og i et yderligere indlæg fik Q også æren af at være med. Den eneste kommentar, jeg skal give, er, at ansvaret for vort nuværende samfund må vi jo alle sammen have. Vi har jo også i de sidste 20 år, hvor vi end måtte have stemt eller taget politisk ansvar, på baggrund af dette have et medansvar for forholdene i dag. Jeg tror også, at fremskridtsvælgeré har et medansvar for vores situation i dag.

Men tilbage til selve emnet. Jeg var i mit første indlæg inde på regeringens formål med lovforslag nr. L 200, det, der bl.a. drejer sig om begrænsning af avancer. Jeg vil igen understrege, at man ikke ved at læse lovforslaget med bemærkninger og fremsættelsestalen kan få andet indtryk, end at når der nu skal gribes ind i overenskomstområdet, så skal der også gribes ind over for andre indtægtsgrupper, uanset om der er en rimelig begrundelse for det eller ej. I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at dette indgreb mest hensigtsmæssigt kan foretages ved at begrænse erhvervslivets avancer. Der står ikke et ord om den saglige begrundelse herfor.

Kristeligt folkeparti finder det ikke rimeligt, at man tager en stor gruppe selvstændigt erhvervsdrivende og ligestiller dem. Der er stor forskel på erhvervsvirksomheders indtægter. Jeg tror ikke, at man kan se bort fra, at nogle virksomheder kan komme i vanskeligheder på grund af bestemmelserne om, at kun de 8 angivne ting i lovforslaget giver ret til højere avance. I udvalget vil vi gerne vide, om der er taget højde for erhverv, der kan belastes af andre ting. Det kunne også være interessant at vide, hvorfor netop disse 8 ting er valgt ud.

I bemærkningerne til § 1 står der bl.a.:

»Med det formål at lægge et loft over de private erhvervsdrivendes nettoindtjening i lighed med de begrænsninger, som ved forlængelsen af overenskomsterne er pålagt lønmodtagerne, foreslås det, at der fastsættes

begrænsninger i de omkostningsstigninger, som kan indregnes i bruttoavancerne.«

Hvor er ligheden? Lægge loft over indkomsten ved, at dokumenterede udgifter ikke skal kunne fratrækkes, når indtægten beregnes. Jeg spørger igen: hvori består ligheden med lønmodtagernes begrænsninger?

Skulle denne lov kun virke en kort tid, så kunne det måske gå, men hvordan skal virkningen blive, når loven skal gælde i 2 år? Kristeligt folkeparti vil igen understrege, at der er grund til at se på dette lovforslag med megen alvor, og jeg forstår godt, at handelsministeren ikke havde mange kommentarer til forslaget. Det er svært at få øje på ligheden, og vi vil under udvalgsarbejdet gerne se nærmere på dette forhold, om det kunne lykkes at overbevise os om, at der er tale om lighed.

Honoré (KrF):

Fra regeringen og socialdemokratiets ordfører har der lydt opfordring til en række partier om at støtte regeringens indgreb i stedet for at undlade at stemme. Hvis vi nu laver et tankeeksperiment og forestiller os, at der i dette folketing var en ikke-socialistisk regering, der som den nuværende skulle lave et indgreb, og forestiller vi os endvidere, at denne regerings indgreb i overvejende grad støttede sig til den ene af de to store parter på arbejdsmarkedet, og at det ikke var LO, den støttede sig til, hvordan ville socialdemokratiet i en sådan situation forholde sig til et indgreb? Mon ikke socialdemokratiet ville blæse på de argumenter, de selv kommer med, om hensyntagen til stabiliteten og om ønsket om at undgå en storkonflikt, og blot følge den ene af arbejdsmarkedets parter i sin opposition imod et indgreb, som kunne være betydelig mere samfundsøkonomisk forsvarligt end det, vi her præsenteres for?

Dette overenskomstindgreb er, til forskel fra indgrebet for to år siden, noget, der står for regeringens egen regning. Dengang, for to år siden, var arbejdsmarkedets hovedorganisationer blevet enige om noget, som vi kunne opføre til lov, men her er det jo altså regeringen, der skal skrive overenskomsterne. Det er derfor regeringens ansvar, og på et så vigtigt tidspunkt og med en så vigtig opgave gælder det om, at det er noget virkelig kreativt, man laver. Der vil jeg nok sige, at jeg